

4385 3. Beh. af Lovf. indh. Tilf. til Loven om Lønninger m. v. ved Hæren. 4386

Men, vil man maasse sige, naar Staten kan faae sine Embeder befatte og sin Gjærning udført for den Løn, som den byder, saa er Lønnen stor nok. Denne Sætning kan være rigtig i statsøkonomisk Henseende, men den er ganske vist forkastelig i human Henseende, og jeg vil ogsaa sige, at den ikke holder Stik overfor det foreliggende Tilfælde. Jeg vil for det Første gjøre opmærksom paa, at Tilgangen til Officersstanden vil lide, derved i allerhøieste Grad — den er allerede nu for ringe til at tilfredsstille Kravet — og dernæst vil jeg ogsaa sige, at naar en Mand er bleven virkelig Officer, vil Nødvendigheden drive ham til at søge et Biehverv, for at kunne leve, for at kunne komme ud af det; men, mine Herrer, dette Biehverv vil om kortere eller længere Tid blive et Hovedhverv, saaledes at Tjenesten og den Tid, han kan offre til den, ville blive en Biting, og den Tid, han kan offre sin private Tjeneste, vil blive Hovedsagen. I begge disse Tilfælde vil Stats-tjenesten komme til at lide, og den lider allerede nu betydeligt i denne Retning; thi jeg har hørt mange intelligente og dygtige Officerer i høieste Grad beklage, at de ere nødte til for at subsistere at offre al den fritid, som de have tilbage fra den aktive Tjeneste, paa deres private Gjerning, og ikke ere i Stand til at følge med Fremskridtene eller med den militære Literatur. Altsaa vil hele Lieutenanternes Uddannelse komme til at staa stille. Dersom man nu spørger mig, om jeg tror, at dette Tillæg af 50 Rd. vil være et radikalt Middel mod den ulufselige Tilstand, som findes Sted, saa maa jeg desværre svare Nei. Jeg vil sige, at det kan være et Myster, der maasse i Dieblækki kan stille Smerterne, men det er langt fra noget radikalt Middel. Den uheldige Tilstand ligger nemlig dybere, og der er andre Marsager dertil. Jeg vil saaledes nævne de uheldige Avancementsforhold, der findes Sted i Hæren og Flaaden; Avancementsforholdene ere netop den værste Anstodesten, thi vel kan en ung Mand finde sig i i kort Tid at leve med meget knappe Indtægter, naar han har Udsigt til om kortere eller noget længere Tid at komme fremad, men naar han ser, at saagodtsom alle Udsigter til at komme frem er lukkede for ham, saa vil han enten ikke indlade sig paa denne Stilling, eller ogsaa vil han, hvis han er kommet ind i den, tabe Modet. Men jeg skal ikke negte, at Lønningsfaiserne i det Hele for Lieutenanter forekomme mig at være alfor lave, og at det vilde være et Hjælpe middel til at lokke dygtige unge Mænd ind paa denne Vej at forhøje Lønningerne, skal jeg ikke benegte. Jeg skal gjøre

opmærksom paa en Bestemmelse, som er særdeles uheldig for Lieutenanterne, nemlig den, at de tre Lønningsklasser i Lieutenantklassen skulle være lige store. Jeg finder, at dette er en aldeles urigtig Bestemmelse; thi mine Herrer, hvad er Følgen deraf? Det er, at Statskassen lukterer paa to Maader. Den lukterer nemlig både ved de vakante Nummere, og derved at der kommer færre Lieutenanter ind i de højere Lønningsklasser; men Lieutenanterne tabe ved det, og tabe i dobbelt Henseende, idet de faae en større Tjeneste derved, at de ogsaa komme til at gjøre den Tjeneste, som de vakante Nummere skulde have gjort, og miste i Indtægt, fordi der kommer færre til at staa i de ældre Klasser. Det vilde efter min Formening være billigt, om Bestemmelsen gik ud paa, at alle de vakante Nummere skulle findes i den laveste Klasse. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at Følgen heraf er, at der i den sidste Tid er sket meget faa Dyrkninger til ældste og næstældste Lønningsklasse fra yngste Klasse, uagtet der har været Avancementer fra Lieutenant til Kaptein, idet Afgangen fra den omtrent har holdt Skridt med Afgangen fra oven. Hvis vi nu efter den almindelige Udsigt, som jeg har givet over Forholdene, ville kaste et Blik paa de virkelig faktiske Forhold, skal jeg oplyse de ærede Medlemmer om, at de 6 ældste Lieutenanter, som altsaa skulde staa for Luv til at blive Kaptein, ere 40, 41 og næsten 42 Aar, og alle have de en Tjenestealder af 22 Aar, de have altsaa tjent Staten i 22 Aar for en Gjennemsnitsløn af 600 Rd. Af disse er allerede een faldet for Alversgrendsen, og to andre af dem ville ligeledes om meget faa Uger falde for den. Den yngste af Lieutenanterne paa ældst Gage er født i 1836 og har en Tjenestealder af 15 Aar; han er i disse Dage kommen i ældste Lønningsklasse og har altsaa i 15 Aar tjent Staten for 450 og 600 Rd. aarlig. De 7 ældste Lieutenanter i anden Klasse ere Mand paa 34 Aar og have 15 Aars Tjenestealder; de have til Kaptein 52 Formænd. De ældste Lieutenanter i yngste Lønningsklasse ere Mand fra 28 til 33 Aar gamle, med 11 Aars Tjenestealder og med 109 Formænd til Kaptein. Nu skal jeg gjøre de Herrer opmærksomme paa, at naar vi tage de sidste 5 Aar fra 1868—72, skulle Avancementsforholdene i Fodfolket sig med et Gjennemsnit af 5 1/2 Løber os nu tænke os, at den Mand, som staa med 109 Formænd, er 33 Aar gammel og har en Tjenestealder af 11 Aar, skal avancere efter det Forhold, som de sidste 5 Aar adwise, saa vil den altsaa hengaa omtrent 22